

The Quiet Girl

Títol original: *An Cailín Ciúin* **Direcció:** Colm Bairéad **Guió:** Colm Bairéad (història: Claire Keegan) **País:** Irlanda **Durada:** 95 min **Any:** 2022 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Catherine Clinch, Carrie Crowley, Andrew Bennett, Michael Patric, Kate Nic Chonaonaigh, Carolyn Bracken, Joan Sheehy, Tara Faughnan, Neans Nic Dhonncha, Eabha Ni Chonaola **Música:** Stephen Rennicks **Fotografia:** Kate McCullough **Distribuïdora:** La Aventura Cine **Estrena a Espanya:** 24/02/2023

No recomanada per a menors de 7 anys

Doblada en espanyol / Versió original subtitulada en espanyol

SINOPSI

La protagonista de *The Quiet Girl* és una petita nena anomenada Cáit que mai no ha tingut una vida senzilla. La pobra ha nascut en una família completament disfuncional, en la qual ningú se centra a cuidar-la, per això és una nena molt tímida i retreta. Quan arriba l'estiu, la seva família la fa viure amb uns amics de la seva mare, que són una parella de mitjana edat, el Seán i l'Eibhlín Cinnsealach, que la petita no coneix. A poc a poc, l'afecte i l'atenció de la parella faran que la nena comenci a descobrir una nova forma de viure plena d'amor i sense secrets. (Sensacine)

CRÍTICA

14/02/2022 - BERLINALE 2022: La pel·lícula de Colm Bairéad, projectada a la secció Generation Kplus, és una petita joia que desborda franquesa, i un malenconiós relat de pas a l'adulthood

Basada en la història de *Foster*, escrita per **Claire Keegan**, la pel·lícula *The Quiet Girl*, de l'escriptor i director irlandès **Colm Bairéad**, és un dels títols més sorprenents presentats aquest any a la Berlinale. Projectada a la secció Generation Kplus, la cinta és el primer títol en llengua irlandesa seleccionat en la prestigiosa trobada alemanya. El plantejament de la història és molt simple: la Cáit (la dolça i encantadora actriu debutant **Catherine Clinch**) és una jove callada que viu en una família de quatre germans, on ha de suportar la indiferència i la manca d'afecte d'un pare groller (**Michael Patric**) i una mare problemàtica (**Kate Nic Chonaonaigh**). A sobre, la Cáit pateix maltractament per part dels seus companys d'escola. Aclaparada per la inseguretat i la manca de suport que tant necessita a casa, la nena mulla el seu llit cada matí.

Arribats a cert punt, els seus pares decideixen enviar-la a passar l'estiu a la granja d'uns parents que ni tan sols coneix, l'Eibhlín (**Carrie Crowley**) i el Seán (**Andrew Bennett**). Això suposa una experiència revolucionària per a la noia, que a poc a poc va entaulant relació amb la parella afable. Finalment, la Cáit se sent estimada i guanya confiança, mentre el vincle entre tots tres es torna més profund cada dia. Tot i això, l'Eibhlín i el Seán amaguen un trist passat, que acabarà explicant alguns aspectes del comportament de la parella.

Bairéad compon aquesta història amb dues eines molt simples: tres excel·lents actors protagonistes, que interpreten els seus papers amb gran honestat (especialment Clinch, que aconsegueix mantenir una presència poderosa i intensa tot i tenir poques línies de diàleg), i l'ús d'un "temps naturalista", que els permet estrènyer llaços a través de gestos quotidians i activitats compartides, com pentinar-se, munyir les vaques, netejar un estable o tallar cebes. És estrany veure aquest tipus de ritme representat amb èxit en una pel·lícula contemporània. A més, som a la Irlanda de principis dels 80, un lloc molt diferent del que coneixem avui dia, àmpliament urbanitzat després del període conegut com Tigre Celta. És el retrat d'un país on, aleshores, una vida tranquil·la al camp, una casa envoltada d'arbres, una bona tassa de te i els petits plaers de la vida eren suficients per aportar alegria i serenitat als seus habitants. I encara que això pot semblar una representació idealitzada d'aquella època, aquest vel de nostàlgia encaixa perfectament amb els personatges i les atmosferes de la història.

Visualment, aquesta sensació es transmet perfectament a través de la direcció de fotografia de **Kate McCullough** (coneguda pel seu treball a la sèrie *Normal People*), que opta per crear un marcat contrast entre la brillantor de la llar on viuen l'Eibhlín i el Sean i l'ombrívola paleta de colors de la decrepita casa de la Cáit. El commovedor final pot portar els espectadors a reflexionar sobre què significa realment la paternitat, i com és d'important l'amor perquè els nens puguin construir la seva pròpia identitat. L'obra del compositor **Stephen Rennicks** (*Good Luck to You, Leo Grande, Death of a Ladies Man*) és la cirereta del pastís, delectant el públic una vegada més amb una banda sonora excel·lent i molt emotiva.

Davide Abbatescianni – cineuropa.org

En conveni amb :